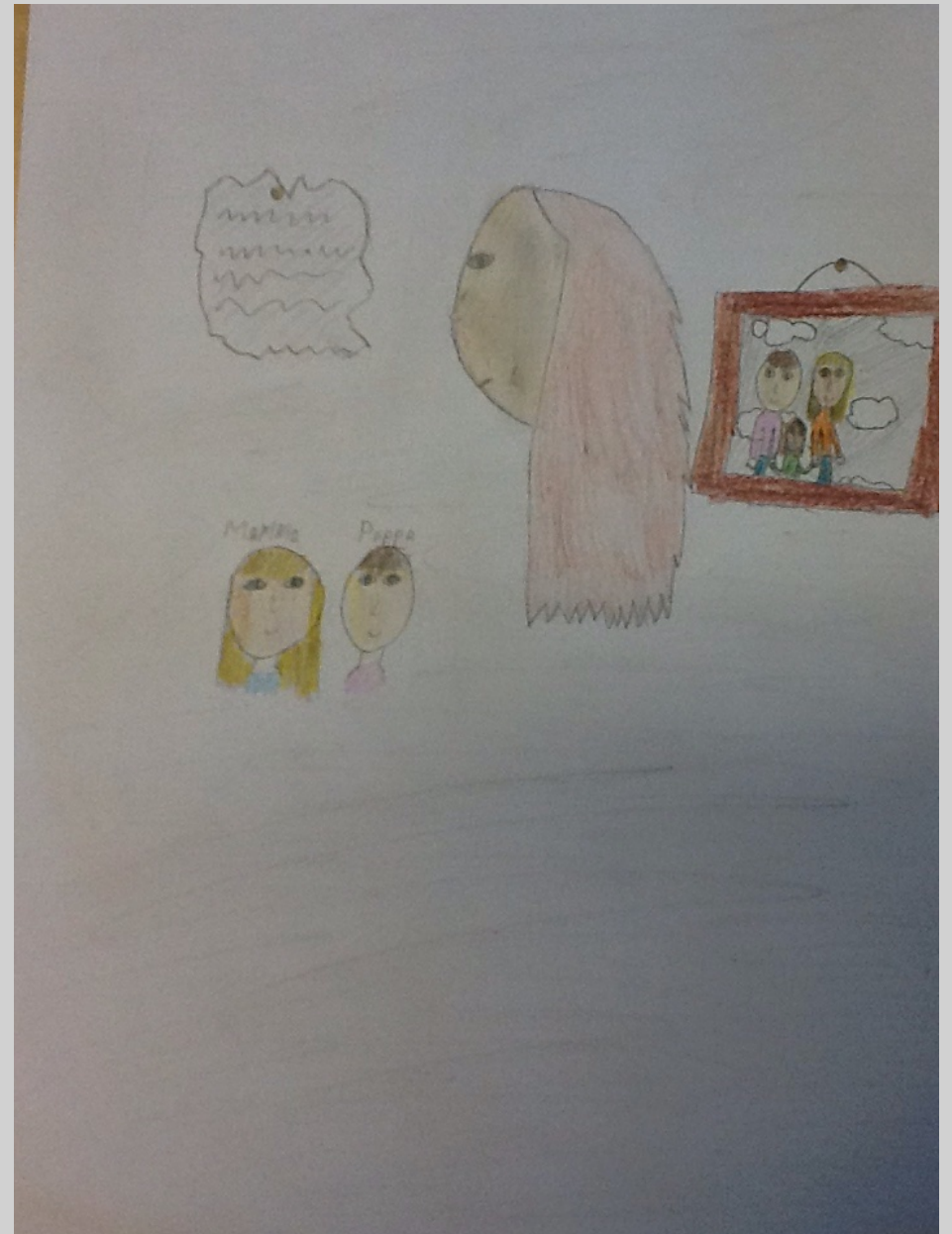

En ensam flicka

Av: Stella Åkerhjelm
Trottner

Det var en flicka som hette Molly. Hon var 7 år och hade fantastiska föräldrar. Hennes föräldrar tog henne till Disneyland och Liseberg. Idag var dom på en lekplats. Molly lekte vid en klätterställning medan föräldrarna satt på en bänk.

- MOLLY! skrek Mollys mamma.
- Ja! skrek Molly tillbaka.
- Vi ska hem!

Molly sprang till sin pappa som hade ställt sig upp. Och hoppade upp i hans famn. Efter en stund släppte pappan ner Molly. Mamman tog hennes hand och gick iväg. Sen var dom hemma. Molly sprang till sitt rum och börja leka. Mollys mamma gick till hennes rum hon också.

- Molly. Du har ju lovat att städa ditt rum, sa hennes mamma.

- Då gör jag det. Medan hon la leksaken hon hade i handen i lådan bredvid henne. När Molly hade städat sitt rum så.....

- Det är mat! ropade hennes pappa.

Molly sprang till matbordet. Sen när Molly ätit upp gäspade hon och gnuggade sig i ögonen. Föräldrarna tittade på varandra.

- Det är nog dags att gå och lägga sig, sa hennes pappa.

Pappan tog henne i hans famn och gick till hennes rum. Han la henne i sin säng och sa godnatt och gick där ifrån. Molly vaknade mitt i natten och hörde sina föräldrar prata. Hon hörde inte vad dom sa, men hon tyckte det var konstigt att dom var uppe mitt i natten. Men då hörde hon något som gjorde henne rädd.

- Ska vi ge oss iväg? hörde hon sin pappa säga väldigt tyst. Hon hörde inte vad mamma sa till svar. Hon kröp under täcket och ville bara att det skulle vara en dröm. Tidigt på morgonen vaknade Molly. Hon ställde sig hastigt upp och sprang till sin mammas och pappas rum. Men dom var inte där! Hon fick en klump i magen. Hon tänkte på det pappa sa.

Hon letade över hela huset men ingen mamma eller pappa. Hon blev rädd. Hon tänkte:

- Det var tidigt på morgonen och mamma och pappa brukar handla på den här tiden. Men för säkerhets skull så ska jag kolla i affären. Hon tog på sig skorna och gick till affären. Molly kände flickan vid kassan så hon gick och frågade.

- Hej, sa Molly.
 - Hej Molly! Du ser ledsen ut vad är det?
 - Mina föräldrar är inte hemma, så jag undrar om du har sett dom i affären?
 - Tyvärr Molly, jag har inte sett dom någonstans.
- Molly fick klumpen i magen igen.
- Nej! Tänkte hon.

Hon sprang så fort hon kunde hem, och gick sakta till sitt rum. På dörren såg hon en lapp. Hon tog den och börja läsa.

Hej Molly. Du är nog förvånad att dina föräldrar är borta. Din dumma unge! Vi har fått åka till tivolin bara för att visa kärlek till dig! Men nu är det slut med föräldrarkärlek! Molly vi har lämnat dig och då ska vi visa kärlek till ett annat barn och lämna det barnet också som vi ha gjort med dig! Din ensamma flicka!/Mamma och pappa

Nu var Molly förkrossad. Hennes föräldrar hade...lämnat henne. Molly grät. Hon var så ledsen. Vad skulle hon göra? Hon kan ju inte laga mat själv. Hon kan inte handla. För dom har tagit med sig sina plånböcker. Och hon behöver betala för att bo i huset. Hon hade inget val, hon måste bo på gatan och tigga pengar så hon kan äta mat. Hon tog med sig rester som hon kan äta och alla saker hon behövde. Men hon tog med sig leksakerna hon hade fått av sina föräldrar fast dom egentligen hatade henne. Men hon ville minnas stunderna med dom. När hon hade packat så gav hon sig iväg. Hon tiggde pengar som hon sparade till mat och att åka till stan där hon kunde tjäna mer pengar. Nu sitter hon där...helt utsvulten och tigger. Hon har ingen mat kvar.

SLUT